

**ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ
(ΠΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙ)**

Ενώπιον: Χρ. Πτεκρή Ε.Δ

Αρ. Υπόθεσης: 818/2021

Αστυνομικού Διευθυντή Αμμοχώστου

v.

Αδάμος Μιχαήλ

Κατηγορούμενου

Ημερομηνία: 2 Νοεμβρίου 2021

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για Κατηγορούσα Αρχή : κα. Ζηντίλη

Για Κατηγορούμενο: κ. Εφφέ

Κατηγορούμενος παρών.

Π Ο Ι Ν Η

Ο κατηγορούμενος κρίθηκε ένοχος κατόπιν παραδοχής του στην κατηγορία που αντιμετώπιζε για οδήγηση μηχανοκίνητου οχήματος υπό την επήρεια ναρκωτικών ουσιών.

Κατόπιν σχετικών δηλώσεων και συναινέσεων των συνηγόρων, έγινε αποδεκτό όπως το Δικαστήριο, δυνάμει του αρ. 81 του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, για σκοπούς λήψης απόφασης και επιβολής ποινής, λάβει υπόψη του τα αδικήματα τα οποία περιγράφονται στο κατηγορητήριο της υπόθεσης υπ' αρ. 1727/2021 το οποίο έχει καταχωρηθεί εναντίον του κατηγορουμένου και αφορά επίσης σε τροχαίες παραβάσεις.

Τα γεγονότα της υπόθεσης αναφέρθηκαν από την ευπαίδευτη συνήγορο της κατηγορούσας αρχής και δεν χρειάζεται να επαναληφθούν εφόσον αποτελούν μέρος του πρακτικού του Δικαστηρίου και έχουν ως το κατηγορητήριο. Εκθέτοντας τα γεγονότα, η συνήγορος της κατηγορούσας αρχής προσκόμισε την έκθεση εξέτασης

σάλιου βάσει της οποίας εντοπίσθηκε στο δείγμα που έδωσε ο κατηγορούμενος τετραυδροκανναβινόλη (THC). Η εν λόγω ουσία ως αναφέρεται στην Έκθεση Εξέτασης, αποτελεί το δραστικό συστατικό του φυτού *Canabis sativa* και η ανίχνευσή της υποδηλώνει τη λήψη κάνναβης ή/και ρητίνης κάνναβης, ουσίες οι οποίες περιλαμβάνονται στον πρώτο πίνακα, Μέρος II (Φάρμακα Τάξης Β') του Περί Ναρκωτικών Ουσιών και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 ως έχει τροποποιηθεί.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος του κατηγορούμενου, στην ικανή αγόρευσή του για μετρίασμό της ποινής υιοθέτησε την έκθεση του Γραφείου Ευημερίας η οποία ετοιμάστηκε για σκοπούς εξέτασης της παρούσας υπόθεσης και βρίσκεται στον φάκελο του Δικαστηρίου. Ειδικότερα, *μεταξύ άλλων*, ο συνήγορος υπεράσπισης αναφέρθηκε στις προσωπικές περιστάσεις του κατηγορουμένου, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι πρόκειται για άτομο το οποίο φοίτησε μέχρι την έκτη δημοτικού καθώς στη συνέχεια έπρεπε να εργαστεί στα χωράφια. Σήμερα είναι λήπτης επιδόματος ΕΕΕ και το τελευταίο διάστημα προσπαθεί να βελτιώσει την οικονομική του κατάσταση μέσω της εργασίας ενοικιάσεως σκούτερ. Όπως τόνισε ο συνήγορος υπεράσπισης, ο κατηγορούμενος έχασε σε νεαρή ηλικία τη μητέρα του, γεγονός το οποίο του στοίχισε ψυχολογικά, ενώ ακολούθησε ρήξη στις σχέσεις του με τον πατέρα του, η οποία τον ώθησε μέχρι το σημείο να είναι άστεγος για διάστημα τριών ετών. Είναι η θέση του συνηγόρου υπεράσπισης, ότι οι προσωπικές περιστάσεις του κατηγορουμένου αποτελούν την αιτία της χρήσης ναρκωτικών ουσιών στην οποία προέβαινε. Ως επίσης αναφέρθηκε, κατά καιρούς ο κατηγορούμενος έκανε προσπάθειες απεξάρτησης και σήμερα έχει απεξαρτηθεί, σε μια γνήσια του προσπάθεια να ενταχθεί στην κοινωνία. Τέλος, ο συνήγορος υπεράσπισης ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος απολογείται μέσω του δικηγόρου του, ότι το όχημα είναι αναγκαίο μέσο για να μεταβαίνει στην εργασία του και ζητεί τη μέγιστη δυνατή επιείκεια του Δικαστηρίου, υποβάλλοντας την εισήγηση όπως σε περίπτωση επιβολής προστίμου, αυτό να καταβληθεί με δόσεις.

Με βάση τα στοιχεία που έχουν προσκομιστεί ενώπιον του Δικαστηρίου, ο κατηγορούμενος είναι 39 ετών, είναι άνεργος και λαμβάνει επίδομα περί τα €480,00. Από την ηλικία περίπου των 20 χρόνων είναι χρήστης ναρκωτικών ουσιών, χρήση την οποία αποδίδει στις οικογενειακές περιστάσεις του, ενώ έχει φοιτήσει μέχρι την έκτη δημοτικού. Ο κατηγορούμενος είναι άγαμος και άτεκνος και πρόσφατα κατάφερε να απεξαρτηθεί από τις ναρκωτικές ουσίες.

Νομική Πτυχή

Η σοβαρότητα του αδικήματος το οποίο έχει διαπράξει ο κατηγορούμενος διαφαίνεται από τις προβλεπόμενες εκ της σχετικής νομοθεσίας ποινές. Σύμφωνα με το άρθρο 11(B) του περί Οδικής Ασφάλειας Νόμου 174/86:

«Πρόσωπο το οποίο οδηγεί ή αποπειράται να οδηγήσει οποιοδήποτε όχημα σε οποιαδήποτε οδό ενώ τελεί υπό την επήρεια ναρκωτικών, διαπράττει αδίκημα».

Ως ναρκωτικά το άρθρο 11(A) του Νόμου 174/86 ερμηνεύει τις ελεγχόμενες ουσίες, όπως αυτές καθορίζονται στους περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμους του 1977. Σε αυτές συμπεριλαμβάνονται και οι ουσίες που ανιχνεύθηκαν στο σάλιο του κατηγορούμενου.

Τη σοβαρότητα του αδικήματος της οδήγησης υπό την επήρεια ναρκωτικών ουσιών αντικατοπτρίζουν οι σοβαρές ποινές που προβλέπονται στην ισχύουσα νομοθεσία αναφορικά με τη διάπραξη του εν λόγω αδικήματος. Ειδικότερα, το άρθρο 11(Z) προβλέπει ποινή φυλάκισης για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) χρόνια ή χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες πεντακόσια ευρώ (€3.500) ή στέρηση της ικανότητας κατοχής ή λήψης άδειας οδήγησης για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) χρόνια ή όλες ή οποιαδήποτε ή οποιεσδήποτε από τις πιο πάνω ποινές.¹ Όπως μάλιστα έχει νομολογηθεί, η ενασχόληση με τα ναρκωτικά είτε για ίδια χρήση είτε για την εισαγωγή και διάθεση ή προμήθεια σε τρίτους, αποτελεί μέγιστο κίνδυνο στην κοινωνική συνοχή ενόψει των προβλημάτων που επιφέρει η εξάρτηση.²

Η αυστηρή αντιμετώπιση των τροχαίων αδικημάτων, τα οποία βρίσκονται δυστυχώς σε έξαρση και θέτουν σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές, κρίνεται απαραίτητη. Αποτελεί βασική άλλωστε αρχή της κυπριακής νομολογίας, ότι οι τροχαίες παραβάσεις πρέπει να αντιμετωπίζονται με την προσήκουσα αυστηρότητα, έτσι ώστε να εξυπηρετείται το ζητούμενο της αποτροπής διάπραξής τους. Ως έχει αναφερθεί στην **Huseyin Topaloglulari v. Αστυνομίας (2005) 2 AAD 478:**

¹ Σχετικά είναι τα όσα αναφέρθηκαν στην Παντέλα v. Αστυνομίας (2011) 2 AAD 562 με αναφορά στην R. v. Boswell [1984] 3 All E.R. 353.

² Ελ Χαπίρ Ναζίπ v. Αστυνομίας, Ποιν. Έφ. Αρ. 6/2014, ημερ. 21.11.2014.

«Οι σοβαρές τροχαίες παραβάσεις έχουν ενίοτε δυσάρεστα αποτελέσματα, δηλαδή σοβαρά δυστυχήματα που σημειώνονται στον τόπο μας καθημερινά. Το πρόβλημα δικαιολογημένα ανησυχεί την πολιτεία και το κοινό. Ο μόνος τρόπος να αντιμετωπιστεί, σε ό,τι αφορά τον ανθρώπινο παράγοντα είναι η πλήρης και αυστηρή συμμόρφωση με το νόμο και τους κανονισμούς της τροχαίας».

Η σαφήνεια της νομολογίας επί του θέματος της αυστηρότητας με την οποία πρέπει να αντιμετωπίζονται οι τροχαίες παραβάσεις, αποκρυσταλλώνεται στην **Μενέλαος Νικολάου ν. Αστυνομία, Π.Ε. Αρ. 195/2014** ημερ. 20.3.2015, μέσα στο πλαίσιο της οποίας αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

*«Επανελημμένα έχει τονιστεί από το Ανώτατο Δικαστήριο ότι τα τροχαία δυστυχήματα έχουν προσλάβει ανησυχητικές διαστάσεις και τα Δικαστήρια έχουν καθήκον να μεριμνήσουν για την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου με την επιβολή αποτρεπτικών ποινών (**Μενελάου ν. Αστυνομίας (1998) 2 ΑΑΔ 232, Κωνσταντίνου ν. Αστυνομίας (2007) 2 ΑΑΔ 460, Γενικός Εισαγγελέας ν. Στυλιανού (2009) 2 ΑΑΔ 543**)».*

Η επιβολή ποινής συνιστά ένα πολύ λεπτό έργο του Δικαστηρίου, καθώς απαιτείται η εξισορρόπηση μεταξύ του γενικού συμφέροντος της δικαιοσύνης και της εξατομίκευσης της ποινής, βάσει των ειδικών περιστατικών εκάστης περίπτωσης. Στόχος του Δικαστηρίου είναι η δίκαιη επιβολή ποινής, στη βάση τόσο της σοβαρότητας του διαπραχθέντος αδικήματος, όσο και της αναγκαιότητας εξατομίκευσης της ποινής, δηλαδή η επιβολή τέτοιας ποινής η οποία να αρμόζει στο πρόσωπο του δράστη, αλλά και στο αδίκημα που έχει διαπραχθεί.³

Επισημαίνεται, ότι η εξατομίκευση της ποινής δεν συνεπάγεται εξουδετέρωση ούτε της σοβαρότητας του εγκλήματος, ούτε του στοιχείου της αποτροπής, όταν συντρέχουν λόγοι για την απόδοση αποτρεπτικού χαρακτήρα στην ποινή τόσο για τον ίδιο τον κατηγορούμενο όσο και για το κοινό γενικότερα.⁴ Παράλληλα, η σοβαρότητα των

³ Κυριάκος Σακαρίδης ν. Αστυνομίας (2011) 2 ΑΑΔ 272.

⁴ Βλ. μεταξύ άλλων, Οδυσσέας Θεοχάρη Καλανίδης κ.α. ν. Αστυνομίας (2009) 2 ΑΑΔ 298, Σωκράτους ν. Δημοκρατίας (1994) 2 Α.Α.Δ. 132 και Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Ανδρέα Τόγκαλλου (2001) 2 Α.Α.Δ. 95).

διαπραχθέντων αδικημάτων δεν οδηγεί σε ατονία το καθήκον του Δικαστηρίου για εξατομίκευση της ποινής.⁵

Όπως αναφέρθηκε στην **Κόκκινος v. Αστυνομίας** (1995) 2 Α.Α.Δ. 135:

*«Η εξατομίκευση της ποινής έχει ως λόγο το συσχετισμό της τιμωρίας και με το άτομο του παραβάτη όχι όμως την αποκλειστική συνάρτησή της με τις προσωπικές συνθήκες του παραβάτη [Βλ. **Eleni Evagorou v. The Police** (1971) 2 C.L.R. 194]».*

Στη βάση των πιο πάνω, λαμβάνω υπόψη μου τα γεγονότα τα οποία έχουν εκτεθεί από την κατηγορούσα αρχή, τους μετριαστικούς παράγοντες που έχουν αναφερθεί από τον ευπαίδευτο συνήγορο του κατηγορουμένου, τα όσα διαλαμβάνει η Έκθεση του Γραφείου Ευημερίας, όπως επίσης και τη σοβαρότητα των αδικημάτων που έχει διαπράξει ο κατηγορούμενος και τον αποτρεπτικό χαρακτήρα που πρέπει να χαρακτηρίζει την ποινή που θα του επιβληθεί.

Ειδικότερα, *μεταξύ άλλων*, λαμβάνω υπόψη μου το λευκό ποινικό μητρώο του κατηγορουμένου το οποίο επιτρέπει στο Δικαστήριο να τον μεταχειριστεί με την επιείκεια που αρμόζει στα πρόσωπα τα οποία είναι για πρώτη φορά παραβάτες,⁶ την παραδοχή και έμπρακτη μεταμέλειά του,⁷ καθώς επίσης και τις προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις του.⁸ Ως φαίνεται από τα όσα έχουν εκτεθεί ενώπιόν μου, πρόκειται για ένα πρόσωπο το οποίο έχει βιώσει έντονες συναισθηματικές και ψυχολογικές επιπτώσεις κυρίως λόγω του ότι έχασε τη μητέρα του σε νεαρή ηλικία και οι σχέσεις του με την οικογένειά του διαταράχθηκαν. Λαμβάνω επίσης ιδιαίτερα υπόψη μου το γεγονός ότι πρόκειται για άτομο το οποίο ήταν χρήστης ναρκωτικών ουσιών, πλην όμως έχει πλέον απεξαρτηθεί.⁹ Είναι σημαντικό να τονισθεί, ότι βάσει της

⁵ Θεοχάρους v. Αστυνομίας (2008) 2 Α.Α.Δ. 575).

⁶ Βλ. Louroutziatis v. Republic (1983) 2 CLR 125, Χαραλάμπους v. Αστυνομίας (1994) 2 Α.Α.Δ. 14 και Κολοकाσιδης v. Δημοκρατίας (1994) 2 Α.Α.Δ. 132.

⁷ Βλ. Χαρθούπαλλος v. Δημοκρατίας (2002) 2 Α.Α.Δ. 28, όπου κρίθηκε ότι η άμεση παραδοχή και η προσπάθεια συμμόρφωσης εμπεριέχει το στοιχείο της έμπρακτης μεταμέλειας και είναι κατάλληλο να αμείβεται με έκπτωση στην ποινή, εφόσον διασώζει πολύτιμο δικαστικό χρόνο και εξυπηρετεί το έργο της απονομής δικαιοσύνης.

⁸ Βλ. Salaryand v. Αστυνομίας (2003) 2 ΑΑΔ, 541 όπου αναφέρθηκε ότι «...η εξατομίκευση της ποινής αποτελεί συνθετικό στοιχείο του παρονομαστή της τιμωρίας».

⁹ Σάββα Σιδερένου v. Αστυνομίας Ποινική Έφεση Αρ. 46/2016 ημερ. 9.6.2016.

νομολογίας, η απεξάρτηση συνιστά σοβαρό μετριαστικό παράγοντα στον οποίο πρέπει να δίδεται η δέουσα βαρύτητα, ώστε η προσπάθεια απεξάρτησης να επιβραβεύεται και να αποτελεί μέθοδο αντιμετώπισης του προβλήματος της μαστιγας των ναρκωτικών.¹⁰ Τέλος, λαμβάνω υπόψη μου το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει προκαλέσει ζημιά είτε υλική είτε σωματική σε τρίτα πρόσωπα δια των ενεργειών του.

Ως εκ των ανωτέρω, κρίνω ότι υπό τις περιστάσεις η κατάλληλη ποινή στην προκειμένη περίπτωση, είναι αυτή της επιβολής ποινής προστίμου. Επιδεικνύοντας τη μέγιστη δυνατή επιείκεια και λαμβανομένης υπόψη της αρχής της συνολικότητας,¹¹ επιβάλλω στον κατηγορούμενο ποινή προστίμου €700,00 για την κατηγορία που αντιμετωπίζει και 5 βαθμούς ποινής. Στη βάση της εξουσίας του Δικαστηρίου¹² και της εισήγησης του συνηγόρου υπεράσπισης, σε συνάρτηση με τις οικονομικές περιστάσεις του κατηγορουμένου οι οποίες περιγράφονται ανωτέρω, διατάζεται η καταβολή του εν λόγω ποσού με μηνιαίες δόσεις ύψους €100,00 εκάστη μέχρι εξοφλήσεως.

Επιπρόσθετα, το Δικαστήριο διαθέτει διακριτική ευχέρεια να αποστερήσει από τον κατηγορούμενο το δικαίωμα κατοχής ή λήψης άδειας οδήγησης. Η επιβολή της ποινής στέρησης της άδειας οδήγησης συνιστά μέρος της τιμωρίας του παραβάτη και η μη επιβολή της, στις περιπτώσεις όπου αυτή επιβάλλεται, πρέπει να αιτιολογείται με αναφορά σε ειδικούς λόγους, συμπεριλαμβανομένων των περιστατικών του αδικήματος και των προσωπικών περιστάσεων του κατηγορουμένου.¹³

Η ποινή στέρησης της άδειας οδήγησης, επιβάλλεται ως μέτρο το οποίο προσβλέπει στο να παρέχει την ευκαιρία στον παραβάτη να αναμορφώσει την οδική του συμπεριφορά. Το μέτρο αυτό, σκοπεί στο να υπενθυμίζει στον παραβάτη ότι η άδεια οδήγησης αποτελεί επίκτητο δικαίωμα, η άσκηση του οποίου είναι συνυφασμένη με τους όρους που θέτει ο Νόμος αναφορικά με την οδική ασφάλεια.¹⁴ Υπάρχουν ωστόσο

¹⁰ Γιαννακάκη ν Αστυνομίας, Ποινική Έφεση 177/2015 ημερ. 21/4/2016.

¹¹ Θεοδώρου Ανδρέας Σ. ν. Δημοκρατίας (2011) 2 ΑΑΔ 376.

¹² Αρ. 118 Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155.

¹³ Βλ. Πουλλής Ηλίας Σ. ν. Αστυνομίας (2000) 2 ΑΑΔ 57.

¹⁴ Αντωνίου ν. Αστυνομίας (1989) 2 ΑΑΔ 299, Louroutziatis v. Republic (1983) 2 CLR 125, Μιχαήλ Σαρίδης ν. Αστυνομίας (1991) 2 ΑΑΔ 465).

αρκετές περιπτώσεις, στις οποίες οι εργασιακές συνθήκες του κατηγορουμένου εξετάζονται ως ειδικοί λόγοι, σε συνάρτηση με το ενδεχόμενο της επιβολής ποινής στέρησης, καθώς επίσης και με την σοβαρότητα του διαπραχθέντος αδικήματος και την αναγκαιότητα εξυπηρέτησης του σκοπού της αποτροπής και της προστασίας της κοινωνίας.

Όπως αναφέρθηκε στην **Ελ. Ελευθερίου ν. Αστυνομίας (1992) 2 Α.Α.Δ. 300:**

*«Σε σειρά υποθέσεων το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε ότι η ποινή της στέρησης της άδειας οδηγού βρίσκεται στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου, αποτελεί μέρος της συνολικής ποινής και πρέπει να δικαιολογείται με βάση τις αρχές που διέπουν την επιμέτρηση της ποινής. Τόσο τα γεγονότα που προσδιορίζουν τη σοβαρότητα του αδικήματος, όσο και οι προσωπικές συνθήκες του παραβάτη πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για να διαπιστωθεί αν δικαιολογείται η αποστέρηση της άδειας του παραβάτη και η χρονική διάρκεια της αποστέρησης - (βλ. μεταξύ άλλων, **Solomos Stylianou v. The Police (1962) C.L.R. 152**, **Andreas Miltiadous v. The Police (1970) 2 C.L.R. 81**, **Μαρία Παναγίδου και Άλλος ν. Της Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 448**, **Μιχαήλ Σαρίδης άλλως Μάϊκ ν. Της Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 465**)».*

Συγκεκριμώντας όλους τους ανωτέρω παράγοντες, καταλήγω ότι στην προκειμένη περίπτωση, τα αδικήματα είναι τέτοιας σοβαρότητας, που δεν μπορεί να μην επιβληθεί ποινή στέρησης της άδειας οδήγησης του κατηγορουμένου. Ως εκ τούτου, κρίνω ότι είναι ορθό και δίκαιο όπως επιβληθεί στον κατηγορούμενο ποινή στέρησης της άδειας οδήγησης για διάστημα 30 ημερών.

Συμπερασματικά επιβάλλονται στον Κατηγορούμενο:

- Ποινή προστίμου €700,00 και 5 βαθμοί ποινής καταβλητέο σε δόσεις.
- Στέρηση του δικαιώματος λήψης ή κατοχής της άδειας οδήγησης για 30 μέρες από 3.11.2021.

- Στην βάση του άρθρου 11(Θ) του Νόμου επιδικάζονται έξοδα ύψους 180 Ευρώ πλέον ΦΠΑ υπέρ της Κατηγορούσας Αρχής, ως αντίτιμο για το κόστος των εργαστηριακών εξετάσεων.

(Υπ.).....

Χρ. Γπεκρή Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής